

Vrede voor de angstigen, of: De Koperen Slang

Hugh Henry Snell, <http://www.stempublishing.com/authors/snell/Streams19.html>

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling (1977 of HSV)
Vertaling, plaatje en voetnoten door M.V.

“Het volk sprak tot God en tot Mozes: Waarom hebt u ons uit Egypte laten vertrekken om te sterven in de woestijn? Want hier is geen brood, ook geen water, en onze ziel heeft een afkeer van dit waar-deloze brood. 6 Toen zond de HEERE gifslangen onder het volk; die beten het volk, en er stierf veel volk uit Israël. 7 En het volk kwam naar Mozes toe. Zij zeiden: Wij hebben gezondigd, want wij hebben tegen de HEERE en tegen u gesproken. Bid tot de HEERE dat Hij de slangen van ons weg-neemt. Toen bad Mozes voor het volk. 8 En de HEERE zei tegen Mozes: Maak u een gifslang en zet hem op een staak. Het zal gebeuren dat ieder die gebeten is, in leven zal blijven, als hij daarnaar kijkt. 9 Toen maakte Mozes een koperen slang en zette hem op de staak. En het gebeurde als de slang iemand beet dat hij naar de koperen slang keek en in leven bleef” - Numeri 21:5-9.

De enige weg tot redding wordt ons heel duidelijk aangewezen in verschillende delen van het Oude Testament. Laten we enkele ervan beschouwen. Ons wordt gezegd dat Abel getuigenis kreeg dat hij rechtvaardig was door God te naderen met het offer van een lam, terwijl Kaïn met al de vruchten¹ van zijn inspanningen afgewezen werd. Noach en zijn familie werden gered door in een ark² te ver-blijven die God bevolen had te bouwen, terwijl ieder persoon buiten de ark omkwam. Lot's spot-tende schoonzonen (Genesis 19:14) stierven in Gods vurige oordeel over Sodom, omdat zij in de plaats bleven waarvan God had gezegd dat Hij ze verwoesten zou, en zij weigerden te vluchten voor hun levens. De Israëlieten in Egypte werden gered van de verderfengel (Exodus 12:23), omdat zij schuilden achter Gods enige remedie: het bloed van het lam. De doodslager ontsnapte aan het ver-beurd verklaren van zijn leven door te vluchten naar een vrijstad (Numeri 35:6). Rachab werd gered uit de verwoesting van Jericho omdat er een rode koord aan haar venster hing (Jozua 2:18, 21). De koperen slang op een staak³ was een ander getuigenis voor de eenvoudige manier om gered te wor-den, welke God voorzien heeft voor zondige mensen.

¹ Vruchten van het land, geen bloedoffer, en daarom niet aanvaardbaar voor God. Zie het principe in Hebreëen 9:24.

² De ark is een beeld van Jezus Christus: in Hem gesteld zijn wij beschermd.

³ Christus werd op het kruis voor ons tot zonde gemaakt. Als de verhoogde Mensenzoon heeft Hij het werk van de ver-lossing volbracht en getriomfeerd over de machten van zonde, dood en duivel. Christus heeft deze machten openlijk tentoongesteld en zo over hen gezegevierd (Kol. 2:14-15). Door een blik op het kruis is er leven en heil. Zoals de Israë-liet door het zien naar de verhoogde slang in leven bleef, zo ontvangt nu ieder die in het geloof op Jezus ziet het eeuwi-ge leven. Daarom kan de beet van de oude slang, d.i. de Satan, ons niet meer deren. (H.B.)

Vele oprechte zielen hebben geen vrede met God omdat zij niet de eenvoud zien van het evangelie. Zij laten hun gedachten niet regelen door het geschreven Woord van God, als de enige standaard van waarheid, en zij aanzien de Heilige Geest niet als de enige Leraar en Onthuller van de dingen van Christus. Consequent hiermee is er bij hen geen vastheid van gedachten, en geen degelijke rust voor hun verontruste geesten. Tenzij hun gewetens grondig overtuigd zijn van de totale verdorvenheid van de natuurlijke mens, zijn zij niet voorbereid om het volle getuigenis te ontvangen van Gods overvloedige genade. En tenzij hun geest bevrijd is van menselijke opinies, zullen zij de mooie eenvoud van Gods evangelie niet waarnemen! Vandaar dat zovele oprechte zielen, die levend gemaakt werden door de Heilige Geest, haast al hun dagen blijven twijfelen en vrezen. Eerder zullen zij bij zichzelf zoeken naar bepaalde gevoelens, prestaties, bewijzen, en soortgelijke, in plaats van geheel van Christus te kijken. Of, als zij naar Christus kijken, denken zij dat nog iets anders vereist is, in plaats van eenvoudig te ontvangen wat God zegt in Zijn Woord over het volbrachte werk van Zijn geliefde Zoon, en over de veiligheid en zekerheid van allen die door Hem tot God gaan. Laat geen bedrukte ziel vrede verwachten met God dan enkel door geheel te kijken naar Christus en Die gekruisigd (1 Korinthiërs 2:2) en opgestaan, en te geloven in Gods verslag van de waarde van Zijn volbrachte werk aan het kruis.

Het verhaal van de koperen slang is erop berekend, door de leer van de Geest, om vrede te schenken aan angstige zielen, omdat het zo duidelijk de wijze van Gods genade laat zien tegenover geruïneerde mensen. Onze Heer heeft het uitgelegd aan Nicodemus, zodat we niet enkel een geïnspireerd verslag hebben, maar ook het Goddelijke commentaar erop, als dat het ons de enige weg tot eeuwige redding aanleert. Het getuigenis van Mozes door de Geest in het Oude Testament, en de verklaring van Christus Zélf in het Nieuwe Testament, bestempelen het onderwerp als zijnde van het grootste belang. Misschien wist de oude wetgever niet, dat met het oprichten van de koperen slang, tot genezing van stervende Israëlieten, hij een voorafschaduwung bracht van Christus opgericht aan het kruis voor de redding van verloren zondaars. Maar zo was het, want de Heer Zelf heeft daarvan getuigt toen Hij tot Nicodemus zei:

“En zoals Mozes de slang in de woestijn verhoogd heeft, zo moet de Zoon des mensen verhoogd worden, opdat ieder die in Hem gelooft, niet verloren gaat, maar eeuwig leven heeft” (Johannes 3:14-15).

Er zijn drie punten in het verhaal die we goed in beschouwing moeten nemen: 1. De toestand van het volk. 2 De remedie waarin God voorzag. 3. De gevolgen.

1. De toestand van het volk.

Het volk had gezondigd. Ze hadden gemurmureerd tegen God, en dat bracht terecht Zijn oordeel en toorn over hen. Zij stonden daarom onder de doodstraf, want zonde en dood zijn met elkaar verbonden. Het loon van de zonde is altijd geweest, en zal altijd zijn, de dood (Romeinen 6:23). In Israël waren veel mensen gestorven, en vele meer waren stervende. Zij werden gebeten door gifslangen, en dat was dodelijk. Niets, daarom, kon hopelozener zijn dan hun toestand. Zij kunnen hun eigen menselijke remedies geprobeerd hebben, maar we kunnen zeker zijn dat deze remedies faalden. Zij werden ertoe gebracht te voelen dat een slangenbeet boven hun vermogen lag om te genezen, en daarom vroegen zij Mozes om de gifslangen van hen weg te nemen: maar dit was niet Gods manier om die zaak te benaderen. Het volk had gezondigd, waren dodelijk gewond, zonder enig vermogen om hun toestand te verbeteren, en zonder menselijke hoop op verlossing.

En zo is ook de toestand van de mensen in onze tijd, zoals God het ziet. De gebeten, stervende Israëlieten geven ons een pakkend beeld van de miljoenen rondom ons nu. De mens heeft gezondigd. Hij is een zondaar in drievoudige zin. Hij is een zondaar door geboorte, als een afstammeling van gevallen voorouders, een zondaar in de praktijk als dat hij Gods heilige geboden overtreden heeft, en een zondaar in het hart, als dat de zonde in hem woont, zodat hij inwendig wanhopig boos is. Maar bovenal hebben de meeste personen daaraan de kroon van de zonde toegevoegd, namelijk van niet te geloven in de eniggeboren Zoon van God, zodat zij deze Verlosser die God heeft gezonden niet ontvangen hebben. De Heilige Geest is gekomen om mensen te overtuigen dat zij zondaars zijn, om hen te tonen dat zij “dood zijn door de overtredingen en de zonden” (Efeziërs 2:1), en dat zij blootgesteld zijn aan de eeuwige straf. Zeker, niets kan hopelozener zijn dan ’s mensen toestand onder

zonde en dood. Niets kan hulpelozer zijn, omdat, met al zijn uitvindingen om zijn omstandigheden te verbeteren, de mens geenszins een remedie heeft gevonden tegen de dood. Hij kan de beet van de "gifslang" niet genezen, en niet triomferen over de dood. Hij ziet de dood overal rondom hem, en hij voelt zichzelf aftakelen, maar hij is zonder kracht of hoop in de wereld.

Vele mensen weten niet wat het betekent, wanneer zij toegeven dat zij zondaars zijn. In werkelijkheid betekent dit dat de dood in ons werkt wegens onze zonden; wij zijn dood in onze overtredingen en zonden, en op weg naar de eeuwige straf. Mocht de Heilige Geest de sluier van onwetendheid en ongeloof weghalen van 's mensen geest en zo menigten overal overtuigen dat, zoals de profeet Jesaja, zij zouden uitroepen: "Wee mij, want ik verga!" (Jesaja 6:5).

Onze toestand komt overeen met die van de gebeten Israëlieten. Zij hadden gezondigd, en ook wij. Zij stonden schuldig tegenover God, en ook wij. Zij stierven wegens hun zonden, en zo ook wij. Zij waren niet in staat zich te verlossen, en zo ook wij niet. Evenmin wij als zij hadden enige hoop, totdat God in Zijn genade voorzag in een remedie. Laten we deze dan eens beschouwen.

2. De remedie waarin God voorzag.

Waarom zou God in een remedie voorzien? Verdiende het volk dit? Nee. Zij hadden gezondigd en verdienden Gods verontwaardiging. Maar hun nood, hun hulpeloze staat, bewoog Gods medeleven en genade, en Hij bracht leven en redding aan de stervenden en behoeftigen. De gedachte bij het volk was louter bevrijd te worden van de gifslangen - zij dachten enkel aan een verbetering van hun huidige omstandigheden. Maar Gods gedachten van liefde en medelijden zijn veel hoger dan dit. Zijn weg is het om leven te geven aan stervende zielen; om de dood weg te doen. Daarom voorzag Hij in zo'n remedie, dat wie daar ook maar naar KEEK, die LEEFDE. Het kwam nooit in 's mensen hart op een remedie te ontvangen die zo volmaakt, gepast en vol genade was. "En de HEERE zei tegen Mozes: Maak u een gifslang en zet hem op een staak. Het zal gebeuren dat ieder die gebeten is, in leven zal blijven, als hij daar naar kijkt" (Numeri 21:8). De remedie was eenvoudig, en de genezing onmiddellijk. Het was geen kwestie van hun doen en laten. Het was kijk en leef. Hun werd gezegd naar iets te kijken buiten zichzelf, recht op het object dat voor hen stond, en onmiddellijk gingen zij over van stervend naar levend.

De remedie dan was enkelvoudig. Ze werd opgericht tussen aarde en hemel. Ze was volledig Gods voorziening. Ze werd verleend door eenvoudig te kijken. Ze was volmaakt en ogenblikkelijk werkzaam in haar kuur. Er hoefde niets aan toegevoegd te worden. Ze stond vrij beschikbaar voor elke gebeten mens, zonder geld of prijs. Niemand probeerde de remedie tevergeefs. Zij die niet keken, stierven.

Evenzo is Gods remedie werkzaam voor stervende zielen in onze tijd. Het is Jezus alleen. Hij werd opgericht tussen aarde en hemel. Hij stierf voor zondaars - voor hen die "dood zijn door de overtredingen en de zonden" (Efeziërs 2:1). Deze enige remedie is helemaal Gods voorziening. Zijn medeleven en vrije genadegave geschonken door de Verlosser, want "God echter bevestigt Zijn liefde voor ons daarin dat Christus voor ons gestorven is toen wij nog zondaars waren" (Romeinen 5:8). De plaag in onze harten is de zonde, en in de gekruisigde Jezus zien we de zonde veroordeeld, en voor altijd van ons verwijderd, want God heeft Christus "voor ons tot zonde gemaakt, opdat wij zouden worden gerechtigheid van God in Hem" (2 Korinthiërs 5:21). Op het kruis werd Christus opgericht opdat Hij ons tot God zou brengen.

De voordelen van Gods redding worden evenzo gerealiseerd door gewoon te kijken. Het is: Kijk naar Mij en wees gered: "Zie het Lam van God, dat de zonde van de wereld wegneemt!" (Johannes 1:29). "Geloof in de Heere Jezus Christus en u zult zalig worden" (Handelingen 16:31). "Dat ieder die gelooft, door Hem gerechtvaardigd wordt" (Handelingen 13:39). "Wie tot Mij komt, zal Ik belijst niet uitwerpen" (Johannes 6:37).

Redding is vrij voor elkeen die ernaar verlangt. "Wie in de Zoon gelooft, heeft eeuwig leven" (Johannes 3:36). "Als iemand door Mij naar binnen gaat, zal hij behouden worden" (Johannes 10:9). "Kom naar Mij toe, allen die vermoeid en belast bent, en Ik zal u rust geven" (Mattheüs 11:28). "Laat hij die wil, het water des levens nemen, voor niets" (Openbaring 22:17).

God geeft ook een onmiddellijke en volmaakte genezing. “Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: Wie Mijn woord hoort en Hem gelooft Die Mij gezonden heeft, die **heeft** eeuwig leven en komt niet in de verdoemenis, maar **is** uit de dood overgegaan in het leven” (Johannes 5:24). Hij die gelooft is gerechtvaardigd door Zijn bloed, zal niet veroordeeld worden, maar hij is overgegaan in het eeuwige leven, “Want met één offer heeft Hij hen die geheiligd worden, tot in eeuwigheid volmaakt” (Hebreeën 10:14). Hij heeft eeuwige verlossing verkregen voor ons.

De Israëlieten verkregen door het kijken naar de slang slechts tijdelijk leven, maar, door te kijken op de Heer Jezus hebben wij eeuwig leven. Dit is de genade van het evangelie, zoals onze Heer heeft verklaard:

“En zoals Mozes de slang in de woestijn verhoogd heeft, zo moet de Zoon des mensen verhoogd worden, opdat ieder die in Hem gelooft, niet verloren gaat, maar eeuwig leven heeft” (Johannes 3:14-15).

Het zijn daarom niet de goede werken van een heilige, maar “Christus en Die gekruisigd” (1 Korinthiërs 2:2) die de zondaar tot leven brengt. Jezus alleen heeft getriomfeerd over de dood. Enkel Hij is het Leven, de Waarheid en de Weg tot de Vader (Johannes 14:6). Hij alleen is de Middelaar tussen God en mens (1 Timotheüs 2:5). Zijn bloed is de enige bron die reinigt. Enkel Zijn dood voldeed aan de Goddelijke gerechtigheid. Op Jezus, op het kruis, werd Gods toorn uitgegoten, en Zijn oneindige heiligheid en waarheid gerechtvaardigd. Het is de dood van Jezus op het kruis die ten volle 's mensen goddeloosheid manifesteert, en ten volle Gods overvloedige genade onthult. Nergens wordt de slechtheid van de zonde zo gezien als op het kruis, en nergens anders is zonde veroordeeld en weggedaan. Zonder de dood aan het kruis, kan er geen redding zijn; en het was alleen naar het kruis dat Jezus Nicodemus wees voor eeuwig leven (Johannes 3:14-15). De apostelen predikten “Christus gekruisigd”, en Paulus zei: “Maar ik zal mij volstrekt niet beroemen op iets anders dan op het kruis van onze Heere Jezus Christus, door Wie de wereld voor mij gekruisigd is, en ik voor de wereld” (Galaten 6:14).

The cross, its burden — oh, how great!
No strength but His could bear its weight;
No love but His would undertake
To bear it for the sinner's sake.

Het getuigenis van Jezus Zelf, de verslagen van het Oude en het Nieuwe Testament, het getuigenis van profeten en apostelen, komen overeen om de slang-gebeten, zonde-zieke ziel naar Jezus te verwijzen, Die gekruisigd werd, en naar Hem alleen, voor eeuwig leven. En inderdaad gezegend zijn zij die door geloof in Hem, ontsnappen aan de eeuwige straf, die zo verdiend was, en eeuwig leven ontvangen, zo onverdiend, maar vrij gegeven.

“Wie in de Zoon gelooft, heeft eeuwig leven, maar wie de Zoon ongehoorzaam is, zal het leven niet zien, maar de toorn van God blijft op hem” (Johannes 3:36).

3. De gevolgen.

“Het zal gebeuren dat ieder die gebeten is, in leven zal blijven, als hij daarnaar kijkt” (Numeri 21:8). Zijn wanhopige, kwijnende hart herleefde. Van zodra dat hij zich bewust was dat hij leefde, verdween de vrees voor de dood en vrede nam bezit van zijn geest. Gezondheid en vitaliteit kwamen terug, hij trok voort naar het beloofde land en hij kwam de vijanden van de Heer te boven. En bovendien, geproefd hebbend hoe effectief en eenvoudig het zien naar de slang was, verlangde hij, zonder twijfel, dat anderen die omkwamen rondom hem, dezelfde zegen zouden genieten.

Deze instructie toepassend op onszelf, is het duidelijk dat wie ook gelooft in de Heer Jezus Christus, Die opgericht werd op het kruis, eeuwig leven heeft. Hij heeft een nieuw leven in hem. Hij is een nieuwe schepping. Hij is wedergeboren. Het is een feit dat wij door geloof in de Heer Jezus Christus leven hebben. “Wie de Zoon heeft, heeft het leven; wie de Zoon van God niet heeft, heeft het leven niet” (1 Johannes 5:12). Het is niet louter een verandering van zienswijzen, maar van leven - eeuwig leven - dat de gelovige in Christus ontvangt.

Het huidige bezit van eeuwig leven is verbonden met een opmerkelijke verandering in zowel ervaring als wandel. Bekering is werkelijk een overgang van de dood naar het leven. Zij die zich voor-

heen beroemden op hun goede kwaliteiten, zien zichzelf nu als laag en waardeloos; en de Redder, die zij zo lang hebben veracht en afgewezen, wordt nu onvergelijklijk kostbaar en liefelijk. Die God, eens zo vreesachtig, wordt aanbeden en vereerd als de Vader van alle genade en de God van alle vertroosting. Zijn woord en wegen geëerd, en Zijn mensen, eens geminacht zoniet lastig gevallen, zijn nu geliefde objecten van interesse en affectie. Dit zijn enkele werkingen van het goddelijke leven in de ziel.

Maar allen die leven hebben en toch geen vrede, zij hebben eeuwig leven, maar weten het niet. Zo'n gevoel van hun eigen boze harten en wegen drukt op hen; zij kunnen het niet mogelijk achten dat zulke zondige mensen eeuwig leven kunnen hebben; maar zij kijken naar Christus en kunnen Hem niet opgeven; zij denken er niet aan dat de zelfvernederende ervaring die zij hebben in feite het gevolg is van hun bezit van eeuwig leven. Er zijn er zo velen vandaag, en ook in de dagen van de apostelen; vandaar dat Johannes schreef: "Deze dingen heb ik geschreven aan u die gelooft in de Naam van de Zoon van God, **opdat u weet dat u het eeuwige leven hebt**" (1 Johannes 5:13).

Ik heb gezegd dat wanneer de Israëlieten, die gekeken hadden naar de koperen slang, wisten dat zij leefden, en dat de vrees voor de dood hen verliet en dat er vrede kwam in hun geest. Zo nu, wanneer de gelovige weet dat hem vergeven werd, en hij gerechtvaardigd en geaccepteerd is, door gewoon naar Christus te kijken, die gekruisigd was, komt er vrede in zijn hart. Wij hebben "blijdschap en vrede in het geloven" (Romeinen 15:13); "Wij dan, gerechtvaardigd uit het geloof, hebben vrede bij God door onze Heere Jezus Christus" (Romeinen 5:1).

De vrees voor de dood is weg wanneer de ziel enkel en gewoon kijkt naar de Heer Jezus en gelooft dat Hij stierf in zijn plaats, en leed voor zijn zonden op het kruis. De gelovige weet dus, dat welke veranderingen er ook mogen gebeuren, zijn leven verborgen is met Christus in God:

"Want u bent gestorven en uw leven is met Christus verborgen in God" (Kolossenzen 3:3).

De gelovige kan lichamelijk overlijden in Christus maar hij zal nooit de ware dood zien. Dit vult de smachtende geest met troost en vrede, zowel als sterkte voor de dienst van God en de loopbaan naar de hemel toe.

Wat is het een zegen eeuwig leven te hebben door gewoon naar de Heer Jezus te zien die opgericht werd aan het kruis! Omdat wij leven hebben, handelen we min of meer volgens de gedachten van God. We leren onze verachtelijkheid in het vlees kennen, en schuilen in Christus onze gerechtigheid. We weten dat het vlees veroordeeld en gekruisigd werd en dat nu Christus ons leven is (Kolossenzen 3:4). We ervaren zwakte, maar we weten dat Christus onze sterkte is. We zijn pijnlijk gevoelig voor zondigen, maar we zijn verzekerd dat Christus onze Pleiter is bij de Vader. Wij worden verleid door Satan tot de ongelovige gedachte: "op een dag zullen wij vergaan"; maar we worden getroost door die belofte van de Almachtige Redder: "zij zullen beslist niet verloren gaan in eeuwigheid en niemand zal ze uit Mijn hand rukken" (Johannes 10:28); en wanneer vrijwel overweldigd door "van buiten strijd, van binnen vrees" (2 Korinthiërs 7:5), vertrouwen we op Hem die in staat is hen allen te redden die tot God komen door Hem. Zo is Christus alles voor de christen, en alhoewel hij, wanneer hij op zichzelf ziet, kan uitroepen: "Ik ellendig mens!" (Romeinen 7:24), kan hij, als hij naar de Redder ziet die gekruisigd werd, zeggen: "De HEERE is mijn licht en mijn heil, voor wie zou ik vrezen? De HEERE is mijn levenskracht, voor wie zou ik angst hebben?" (Psalm 27:1).

So great, so vast a sacrifice,
May well my hope revive
If God's own Son thus bleeds and dies,
The sinner sure must live.

Geliefde medechristenen!

Wij hebben leven - geestelijk, eeuwig leven; laat ons dan wandelen en handelen in de Geest. Laat ons tonen dat we Jezus toebehoren, dat we zijn gestorven in Hem, en dat wij leven hebben door en in een opgestane, verheerlijkte Redder. We moeten blijven in Christus, leven met Christus, ons voeden met Christus, betrekken van Christus (Johannes 15:1-8!). Dit nieuwe leven moet gevoed worden, de geestelijke energieën gebruikt, de nieuwgeboren genegenheden beoefend, als we sterk

en florerend willen zijn als dienaren van Christus. We moeten niet, kunnen niet, werken voor leven, omdat we reeds leven hebben. We zouden geen christenen kunnen zijn moesten we niet op de opgerichte Zoon des mensen gezien hebben. Het woord van Christus informeert en versterkt het nieuwe leven. De weg van het geloof is het uitwerken van het nieuwe leven. En de wederkomst van de Heer uit de hemel is het waar het nieuwe leven op wacht⁴.

Maar sommige van mijn lezers kunnen niet zeggen dat zij leven hebben. De Zoon des mensen werd opgericht voor zondezieke, stervende zielen, maar zij weigeren te kijken en te leven. Hoe droef is uw deel! Hoe ontzettend donker is uw verwachting! Gods liefde wordt door u veracht. Zijn medeleven en medelijden zijn niet verwelkomd. Zijn evangelie wordt niet aangenomen. Het lijden en de dood van de Heer Jezus Christus worden veracht, en u bent nog in uw zonden, dagelijks zinkend onder de beet van de slang, stervend door haar invloed, en u snel haastend naar de balie van Gods oordeel, om uw finale straf te ontvangen, en eeuwige doem. Maar het kan zijn dat sommigen op een dag zeggen: "Ik weet dat ik een zondaar ben. Ik ben zeker dat ik Gods wetten overtreden heb. Ik heb Zijn afkeuring verdiend. Mijn hart beeft bij de dood. Ik huiver bij de gedachte aan oordeel. Kan ik gered worden? Is er hoop voor mij? Bestaat er enige mogelijkheid dat ik eeuwig leven kan verkrijgen?" Ja! zeker! beste ziel; Jezus stierf voor mensen zoals u. Hij werd op het kruis genageld voor goddelozen. Elke zonde-overtuigde ziel die op Hem kijkt zal Hij redden. "Geloof in de Heere Jezus Christus en u zult zalig worden" (Handelingen 16:31).

A dying, risen Jesus,
Seen by the eye of faith,
At once from anguish frees us,
And saves the soul from death.
How gracious this Physician!
His grace He'll freely give;
He makes no hard condition,
Its only look and live.

verhoevenmarc@skynet.be - www.verhoevenmarc.be - www.verhoevenmarc.be/NieuwsteArtikelen.htm

⁴ Om bij Zijn komst overkleed te worden met een onverderfelijk lichaam (2 Kor. 5:1-4; 1 Kor. 15:42-43, 50-54).